

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget (nr. 155) blev fremsat af kultur- og kommunikationsministeren den 13. januar 1988, jf. Folketingstidende 1987-88 (2. samling) sp. 4506, sp. 5483-5493 og betænkning af 7. april 1988 afgivet af Kulturudvalget, der indstillede lovforslaget til vedtagelse uændret. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet, inden der blev udskrevet folketingsvalg. Lovforslaget genfremsættes uændret.

I P&T gennemføres i disse år omfattende moderniseringer, der har til formål at yde borgere og erhvervsliv tidssvarende tjenesteydelser af høj kvalitet. For brevtjenesten, der er en monopoltjeneste, ønsker P&T at fastholde uændrede eller faldende realkoster. For øvrige tjenesteydelser, som udføres i konkurrence med andre udbydere, fastsættes taksterne ud fra de vilkår, markedet byder. Udover at stille krav om øget fleksibilitet og produktivitet, nødvendiggør moderniseringen af postvæsenet en tilpasning af eksisterende tjenester og indførelse af nye tjenester til imødekommelse af kundernes i stigende grad forskelligartede behov for postal service.

På postområdet er behovet for overgang til taksering efter befordringstid fremfor efter indhold i dag så stort, at de nugældende regler ønskes ændret. Ændringen vil betyde, at især erhvervslivet – uden hensyntagen til om brevets indhold er overensstemmende med eksisterende bestemmelser vedrørende tryksagsforsendelser – vil få mulighed for frit at vælge den befordringstid og dermed den takst, som er mest hensigtsmæssig. I konsekvens af overgang til taksering efter befordringstid, er der ikke længere behov for betegnelserne postkort og tryksager.

Også på giroområdet er der behov for modernisering og tilpasning af de tjenester, som kunderne tilbydes. Behovet er også her præget af de stadig øgede og stadig mere differentierede krav, som stilles af erhvervsliv og borgere. Dertil kommer, at behovet for nye og ændrede tjenesteydelser på giroområdet i høj grad er knyttet til den teknologiske og stærkt konkurrenceprægede udvikling på betalingsformidlingsområdet. Forholdene betyder tilsammen, at postgiro må have en fleksibilitet i udbuddet af tjenester, for at

kunne stille et system til betalingsformidling til rådighed, der efterspørges af kunderne. Flexibiliteten er således afgørende, hvis postgiro, der er et betalingsformidlingssystem uden tilknyttet bankvirksomhed, skal kunne fastholdes som en effektiv tjeneste, der yder kunderne den service, som efterspørges.

Loven forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser og vil kunne holdes inden for det for P&T fastlagte nettotal.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ændringen skyldes, at takseringsprincippet for breve, postkort og tryksager ønskes ændret fra den 1. januar 1989, således at taksterne fastsættes efter befordringstid i stedet for efter indholdet af forsendelsen.

Betegnelsen tryksager og postkort er derfor unødvendige i den indenlandske posttjeneste, men de nævnte forsendelsesarter vil til og fra udlandet stadig blive besørget efter reglerne i Verdenspostkonventionen.

Hjemmelen til at fastsætte en differentieret takst efter befordringstid findes i postlovens § 34.

Ændringen vil ikke have økonomiske konsekvenser.

Til nr. 2

I takt med udviklingen i den elektroniske betalingsformidling udveksles der i stort omfang betalinger mellem postgiro og pengeinstitutterne på edb-medier. I den forbindelse er der, bl.a. på grundlag af drøftelser med Den danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening, behov for hjemmel til bekendtgørelsen om benyttelse af postvæsenet at give P&T mulighed for at tilbageføre beløb, der fejlagtigt er posteret på postgirokonti.

Sikring af denne mulighed nødvendiggør mere fleksibel brug af afsenderens rådighedsret, således at der for P&T's kontohavere kan gennemføres transaktioner i situationer, hvor dette i dag ikke er muligt. Til illustration af sådanne situationer kan eksempelvis